

Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

► **B**

► **M1** UREDBA (EZ) br. 2027/97

od 9. listopada 1997.

o odgovornosti zračnih prijevoznika u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage ◀

(SL L 285, 17.10.1997., str. 1)

Promijenio:

Službeni list

br. stranica datum

► **M1** Uredba (EZ) br. 889/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. svibnja 2002. L 140 2 30.5.2002

▼ B▼ M1**UREDBA (EZ) br. 2027/97****od 9. listopada 1997.****o odgovornosti zračnih prijevoznika u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage**▼ B

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 84. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

djelujući u skladu s postupkom predviđenim u članku 189. c Ugovora ⁽³⁾,

- (1) budući da je u okviru zajedničke prometne politike potrebno poboljšati razinu zaštite putnika koji su sudionici zrakoplovnih nesreća;
- (2) budući da su pravila u vezi s odgovornošću u slučaju nesreća uređena Konvencijom o ujednačivanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, potpisanom 12. listopada 1929. u Varšavi, odnosno tom Konvencijom, izmijenjenom u Haagu 28. rujna 1955. i Konvencijom sastavljenom u Guadalajari 18. rujna 1961. za koje se dalje u tekstu, ovisno o tome koja se od tih konvencija može primijeniti, a svaka od njih se dalje u tekstu smatra primjenjivom, koristi naziv „Varšavska konvencija”; budući da se Varšavska konvencija primjenjuje u cijelom svijetu u obostranu korist, kako putnika tako i zračnih prijevoznika;
- (3) budući da su granice odgovornosti koje je odredila Varšavska konvencija preniske prema današnjim gospodarskim i socijalnim standardima i često dovode do dugotrajnih postupaka koji štete ugledu zračnog prijevoza; budući da su zbog toga države članice u različitim omjerima podigle te granice odgovornosti što je dovelo do različitih odredbi i uvjeta prijevoza u unutarnjem zrakoplovnom tržištu;
- (4) budući da se pored toga Varšavska konvencija primjenjuje samo na međunarodni prijevoz; budući da je na unutarnjem zrakoplovnom tržištu ukinuta razlika između domaćeg i međunarodnog prijevoza; budući da je, stoga, primjereno imati jednaku razinu i prirodu odgovornosti, kako u domaćem, tako i u međunarodnom prijevozu;
- (5) budući da se ponovno razmatranje i preispitivanje Varšavske konvencije odavno očekuje, što bi dugoročno na međunarodnoj razini predstavljalo ujednačeniji i primjenjiviji odgovor na pitanje

⁽¹⁾ SL C 104, 10.4.1996., str. 18. i SL C 29, 30.1.1997., str. 10.

⁽²⁾ SL C 212, 22.7.1996., str. 38.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 17. rujna 1996. (SL C 320, 28.10.1996., str. 30.), Zajedničko stajalište Vijeća od 24. veljače 1997. (SL C 123, 21.4.1997., str. 89.) i Odluka Europskog parlamenta od 29. svibnja 1997. (SL C 182, 16.6.1997.).

▼B

odgovornosti zračnog prijevoznika u slučaju nesreće; budući da je potrebno multilateralnim pregovorima nastaviti napore da se povise granice odgovornosti određene Varšavskom konvencijom;

- (6) budući da je u skladu s načelom supsidijarnosti poželjno djelovati na razini Zajednice kako bi se postigla usklađenost u području odgovornosti zračnih prijevoznika te da bi to djelovanje moglo poslužiti kao smjernica za poboljšanu zaštitu putnika na globalnoj razini;
- (7) budući da je primjereno otkloniti sva novčana ograničenja odgovornosti u smislu članka 22. stavka 1. Varšavske konvencije ili bilo koja druga zakonska ili ugovorna ograničenja u skladu sa sadašnjim tendencijama na međunarodnoj razini;
- (8) budući da se, s ciljem izbjegavanja situacija u kojima se žrtve nesreća ne obeštećuju, zračni prijevoznici Zajednice neće u vezi s bilo kojim zahtjevom za naknadu štete zbog smrti, ozljeđivanja ili druge tjelesne ozljede putnika u smislu članka 17. Varšavske konvencije, a radi svoje obrane, na bilo koji način koristiti člankom 20. stavkom 1. Varšavske konvencije do određenog iznosa;
- (9) budući da se zračni prijevoznici Zajednice mogu osloboditi odgovornosti u slučaju sukrivnje dotičnog putnika;
- (10) budući da je potrebno razjasniti odgovornosti na temelju ove Uredbe s obzirom na članak 7. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2407/92 od 23. srpnja 1992. o izdavanju dozvola za zračne prijevoznike⁽¹⁾; budući da bi, u tom smislu, zračni prijevoznici Zajednice morali biti osigurani do određenog iznosa navedenog u ovoj Uredbi;
- (11) budući da bi zračni prijevoznici Zajednice morali uvijek imati pravo zahtijevati naknadu štete od trećih stranaka;
- (12) budući da brza isplata predujma može u znatnoj mjeri pomoći ozlijeđenim putnicima ili fizičkim osobama koje imaju pravo na naknadu štete, a koje su se suočile s neposrednim troškovima koji su posljednica zrakoplovne nesreće;
- (13) budući da pravila o vrsti i granicama odgovornosti u slučaju smrti ili tjelesne ozljede koje je pretrpio putnik predstavljaju dio odredbi i uvjeta prijevoza u ugovoru o zračnom prijevozu sklopljenom između prijevoznika i putnika; budući da bi radi smanjenja opasnosti od narušavanja tržišnog natjecanja prijevoznici trećih zemalja morali na odgovarajući način obavijestiti putnike o svojim uvjetima prijevoza;
- (14) budući da je primjereno i potrebno da se novčana ograničenja navedena u ovoj Uredbi preispitaju kako bi se u obzir uzeo gospodarski razvoj i situacija u međunarodnom kontekstu;
- (15) budući da se Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva (ICAO) trenutačno bavi revizijom Varšavske konvencije; budući da će čekajući ishod takve revizije, mjere koje se u međuvremenu poduzimaju od strane Zajednice povećati zaštitu putnika; budući da Vijeće mora što je prije moguće nakon ICAO-ove revizije Varšavske konvencije ponovo pregledati ovu Uredbu,

⁽¹⁾ SL L 240, 24.8.1992., str. 1.

▼ B

DONIJELO JE OVU UREDBU:

▼ M1*Članak 1.*

Ovom se Uredbom provode odgovarajuće odredbe Montrealske konvencije u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage te se utvrđuju određene dodatne odredbe. Područje primjene tih odredaba također se proširuje na zračni prijevoz unutar pojedine države članice.

Članak 2.

1. U smislu ove Uredbe:

- (a) „zračni prijevoznik” znači poduzeće za zračni promet s valjanom operativnom licencijom;
- (b) „zračni prijevoznik Zajednice” znači zračni prijevoznik s valjanom operativnom licencijom koju mu je izdala država članica u skladu s odredbama Uredbe (EEZ) br. 2407/92;
- (c) „osoba s pravom na naknadu štete” znači putnik ili svaka osoba koja ima pravo zahtijevati naknadu u ime tog putnika u skladu s primjenljivim pravom;
- (d) „prtljaga”, osim ako je drukčije određeno, znači registrirana i neregistrirana prtljaga u smislu članka 17. stavka 4. Montrealske konvencije;
- (e) „SDR” znači posebno pravo vučenja u skladu s definicijom Međunarodnog monetarnog fonda;
- (f) „Varšavska konvencija” znači Konvencija o ujednačavanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, potpisana u Varšavi 12. listopada 1929., odnosno Varšavska konvencija, kako je izmijenjena u Haagu 28. rujna 1955., i Konvencija kojom se dopunjuje Varšavska konvencija, sastavljena u Guadalajari 18. rujna 1961.;
- (g) „Montrealska konvencija” znači „Konvencija o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu”, potpisana u Montrealu 28. svibnja 1999.

2. Pojmovi sadržani u ovoj Uredbi koji nisu definirani u stavku 1. odgovaraju pojmovima koji se koriste u Montrealskoj konvenciji.

Članak 3.

1. Odgovornost zračnog prijevoznika Zajednice u pogledu putnika i njihove prtljage uređene su svim odredbama Montrealske konvencije koje se odnose na takvu odgovornost.

2. Obveza osiguranja utvrđena u članku 7. Uredbe (EEZ) br. 2407/92, u onoj mjeri u kojoj se ona odnosi na odgovornost za putnike, podrazumijeva obvezu zračnog prijevoznika Zajednice da se osigura do primjerene razine koja svim osobama s pravom na naknadu štete osigurava isplatu cjelokupnog iznosa naknade na koji imaju pravo u skladu s ovom Uredbom.

Članak 3.a

Dodatni iznos koji, u skladu s člankom 22. stavkom 2. Montrealske konvencije, mogu zahtijevati zračni prijevoznici Zajednice, ako putnik u posebnoj izjavi izrazi želju za dostavom svoje prtljage do odredišta,

▼ **M1**

temelji se na tarifi koja ovisi o dodatnim troškovima prijevoza i osiguranja dotične prtljage koji se plaćaju povrh troškova prtljage čiji se iznos procjenjuje najviše do granice odgovornosti. Tarifa je dostupna putnicima na zahtjev.

Članak 5.

1. Zračni prijevoznik Zajednice mora bez odlaganja, a u svakom slučaju najkasnije petnaest dana od dana utvrđivanja identiteta fizičke osobe s pravom na naknadu štete, isplatiti predujam razmjern tegobama koje je ta osoba pretrpila i koji joj omogućuje ispunjavanje neposredne materijalne potrebe.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., predujam u slučaju smrti ne smije biti manji od 16 000 SDR-a po putniku čija je protuvrijednost izražena u eurima.

3. Predujam ne predstavlja priznanje odgovornosti te se može kompenzirati kasnijim iznosima isplaćenim na temelju odgovornosti zračnog prijevoznika Zajednice, no on je nepovratan osim u slučajevima propisanim u članku 20. Montrealske konvencije ili u slučaju kada je predujam bio isplaćen osobi koja nije imala pravo na naknadu štete.

Članak 6.

1. Svi zračni prijevoznici moraju prilikom prodaje zračnog prijevoza u Zajednici osigurati da su sažeci glavnih odredaba koje uređuju odgovornost prema putnicima i njihovoj prtljagi, uključujući rokove za podnošenje tužbe za naknadu štete i mogućnost davanja posebne izjave o prtljagi, dostupni putnicima na svim prodajnim mjestima, uključujući telefonsku prodaju i internetsku prodaju. Kako bi udovoljili ovom zahtjevu za pružanje informacija, zračni prijevoznici Zajednice koriste obavijest iz Priloga. Takav sažetak ili obavijest ne može poslužiti kao osnova za zahtjev za naknadu štete niti se može koristiti za tumačenje odredaba ove Uredbe ili Montrealske konvencije.

2. Osim zahtjeva za pružanje informacija iz stavka 1., svi zračni prijevoznici moraju u pogledu zračnog prijevoza koji se obavlja ili prodaje u Zajednici svakom putniku izdati pisanu obavijest o:

- granici odgovornosti prijevoznika koja vrijedi za dotični let, u slučaju smrti ili ozljede, ako takva granica postoji,
- granici odgovornosti prijevoznika koja vrijedi za dotični let, u slučaju uništenja, gubitka ili oštećenja prtljage kao i upozorenje na to da putnik mora prilikom registracije prtljage upozoriti zračnog prijevoznika na svu prtljagu čija vrijednost premašuje taj iznos, ili mora prtljagu u cijelosti osigurati,
- granici odgovornosti zračnog prijevoznika koja vrijedi za dotični let u slučaju štete zbog kašnjenja.

▼M1

3. Kada prijevoz u cijelosti obavljaju zračni prijevoznici Zajednice, granice koje su navedene u skladu sa zahtjevima za pružanje informacija iz stavaka 1. i 2. jesu granice utvrđene ovom Uredbom, osim u slučaju kada zračni prijevoznik Zajednice dobrovoljno primijeni više granice. Na sav prijevoz koji obavljaju zračni prijevoznici izvan Zajednice primjenjuju se stavci 1. i 2. samo u pogledu prijevoza u Zajednicu, iz nje ili u njoj.

Članak 7.

Komisija će najkasnije u roku tri godine od početka primjene Uredbe (EZ) br. 889/2002 ⁽¹⁾ sastaviti izvješće o primjeni ove Uredbe. Komisija će posebno ispitati potrebu za preispitivanjem iznosa navedenih u odgovarajućim člancima Montrealske konvencije u svjetlu gospodarskog razvoja i obavijesti depozitara ICAO-a.

▼B*Članak 8.*

Ova Uredba stupa na snagu godinu dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

⁽¹⁾ SL L 140, 30.5.2002., str. 2.

▼ M1*PRILOG*

Odgovornost zračnog prijevoznika prema putnicima i njihovoj prtljazi

Ova informativna obavijest predstavlja sažetak pravila o odgovornosti koju primjenjuju zračni prijevoznici Zajednice kako je propisano zakonodavstvom Zajednice i Montrealskom konvencijom.

Naknada štete u slučaju smrti ili ozljede

Nikakva financijska ograničenja nisu određena za odgovornost u slučaju ozljede ili smrti putnika. Zračni prijevoznik ne može osporavati zahtjeve za naknadu štete u slučaju kada se radi o šteti do iznosa od 100 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti). U slučaju iznosa većih od navedenog, zračni prijevoznik može osporavati zahtjev dokazujući da nije postupao nesavjesno ili da nije na neki drugi način kriv.

Predujmovi

U slučaju smrti ili ozljede putnika, zračni prijevoznik mora u roku od 15 dana od identifikacije osobe s pravom na naknadu štete isplatiti predujam koji je potreban za pokrivanje njezinih neposrednih ekonomskih potreba. U slučaju smrti putnika ovaj predujam ne smije biti niži od 16 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti).

Kašnjenja putnika

U slučaju kašnjenja putnika, zračni je prijevoznik odgovoran za štetu, osim ako je poduzeo sve razumne mjere kako bi izbjegao štetu ili ako nije bilo moguće poduzeti takve mjere. Odgovornost za kašnjenje putnika ograničena je na 4 150 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti).

Kašnjenje prtljage

U slučaju kašnjenja prtljage, zračni je prijevoznik odgovoran za štetu osim ako je poduzeo sve razumne mjere kako bi izbjegao štetu ili ako nije bilo moguće poduzeti takve mjere. Odgovornost za kašnjenje prtljage ograničena je na 1 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti).

Uništenje, gubitak ili oštećenje prtljage

Zračni je prijevoznik odgovoran za uništenje, gubitak ili oštećenje prtljage do iznosa od 1 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti). U slučaju registrirane prtljage, zračni je prijevoznik odgovoran čak i ako nije kriv, osim ako je prtljaga bila neispravna. U slučaju neregistrirane prtljage, prijevoznik je odgovoran jedino ako je kriv.

Više granice odgovornosti za prtljagu

Putnik ima pravo na višu granicu odgovornosti ako najkasnije u trenutku registracije za let da posebnu izjavu i plati dodatnu prostojbu.

Pritužbe na prtljagu

Ako je prtljaga oštećena, izgubljena ili uništena, ili ako kasni, putnik mora što je prije moguće zračnom prijevozniku poslati pisanu pritužbu. Ako je oštećena registrirana prtljaga, putnik mora podnijeti pisanu pritužbu u roku od sedam dana, a u slučaju kašnjenja prtljage u roku dvadeset jednog dana. U oba slučaja rok počinje teći od dana kada mu je prtljaga bila dostavljena.

Odgovornost ugovornih prijevoznika i stvarnih prijevoznika

Ako zračni prijevoznik koji stvarno obavlja prijevoz istodobno nije i ugovorni zračni prijevoznik, putnik ima pravo podnijeti pritužbu na jednog od njih ili

▼ **M1**

podnijeti zahtjev za naknadu štete protiv jednog od njih. Ako je na karti naznačeno ime ili kod zračnog prijevoznika, taj je zračni prijevoznik ugovorni prijevoznik.

Rok za podnošenje tužbe

Tužba za naknadu štete mora se podnijeti u roku dvije godine od dana dolaska zrakoplova ili od dana kada je zrakoplov trebao sletjeti.

Osnova za informacije

Gore navedena pravila temelje se na Montrealskoj konvenciji od 28. svibnja 1999. koja se u Zajednici provodi pomoću Uredbe (EZ) br. 2027/97 (kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 889/2002) i nacionalnog zakonodavstva država članica.